

عنوان مقاله:

بررسی شیوه های شخصیت پردازی نظامی گنجوی با تکیه بر سه شخصیت خسرو، بهرام و اسکندر

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای نوین ادبی، دوره 47، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

اسماء حسینی مقدم - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

مریم صالحی نیا - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

محمد جواد مهدوی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

منظومه های داستانی نظامی از حیث وجود شخصیت های قوی و ماندگار برجستگی قابل توجهی دارند. هدف این پژوهش بررسی شیوه هایی است که نظامی در شخصیت پردازی به کار گرفته است. بدین منظور سه تن از شخصیت های داستانی او (خسرو، بهرام و اسکندر) که در مقام شهریاری نقطه اشتراک دارند، انتخاب شده اند. این پژوهش که به دو روش توصیفی و آماری انجام گرفته، نشان می دهد که نظامی بر خلاف بسیاری از داستان پردازان کلاسیک از روش نمایش غیرمستقیم بیشتر از تعریف مستقیم بهره برده است و روش های مورد استفاده او در پرداخت شخصیت ها با خلق و خوی شخصیت و موضوع داستان رابطه مستقیم دارد. نظامی در کار خود روند رو به پیشرفتی داشته و کامل ترین الگوی شخصیت پردازی را در منظومه شرفنامه نشان داده است.

کلمات کلیدی:

نظامی، شخصیت پردازی، خسرو، بهرام، اسکندر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/631234>

